zuführenden, wie z. B. eben daselbst die Anpreisung des zweitlosen Realen mit den Worten: «Auch hast du nach einer Anweisung gefragt, durch die Ungehörtes gehört, Unvermuthetes vermuthet, Unerkanntes erkannt wird» (6,1,3).

205. प्रकर्णाप्रतिपाद्यार्थसाधने तत्र तत्र श्रूपमाणा पुक्तिरूपपत्तिः। यथा तत्र यथा

5 सीम्पेकेन मृत्पिएउन सर्व मृन्मयं विद्यातं स्याद्वाचार्म्भणं विकारा नामधेयं मृत्तिकेत्येव

सत्यमित्यादावदितीयवस्तुसाधने विकारस्य वाचार्म्भणमात्रे पुक्तिः श्रूपते। Ein hier und
da vernommenes Argument, wenn es gilt einen in einem Kapitel vorzuführenden

Gegenstand zu beweisen, heisst Beweis, wie z. B. eben daselbst, wo es gilt das

zweitlose Reale zu beweisen, dafür, dass eine Modification nichts weiter als ein

10 Nothbehelf der Rede sei, zunächst folgendes Argument vernommen wird: «Wie,
mein Lieber, aus einem Lehmstück Alles aus Lehm Gemachte erkannt wird, so ist
eine Modification ein Nothbehelf der Rede und eben Lehm in Wahrheit der Name»

(6,1,4).

206. मननं तु श्रुतस्पाद्वितीयवस्तुने। वेदालानुगुणपुक्तिभिर्नवर्तमनुचिलनम्। Un-15 ter Erwägen (s. 196) aber versteht man das ununterbrochene Nachdenken über das vernommene zweitlose Reale mit Benutzung der dem Verland entsprechenden Argumente.

207. विज्ञातीयदेक्।दिप्रत्ययर्क्ति।द्वितीयवस्तुनि तदाकाराकारिताया बुद्धेः सज्ञा-तीयप्रवाके। निद्ध्यासनम् । Betrachtung (s. 196) ist die gleichartige ununterbrochene 20 Richtung der in die Form des zweitlosen Realen gekleideten Vernunst auf dieses von dem Begriff des ungleichartigen Körpers u. s. w. befreite Reale.

208. समाधिद्विवधः सविकल्पका निर्विकल्पकश्चीत । Die Andacht (s. 196) ist zweifach: differenzirt und nicht differenzirt.

209. तत्र मिविकल्पको नाम ज्ञातृज्ञानादिविकल्पलयानपेत्तयादितीयवस्तुनि तदा-23 काराकारितायाधित्तवृत्तरवस्थानम्। तदा मृन्मयगञ्जादिभाने ऽपि मृद्धानवद्धृतभाने ऽप्यदितं वस्तु भामते। Unter den beiden heisst differenzirte Andacht das Verweilen der in die Form des zweitlosen Realen gekleideten Geistesstimmung auf diesem Realen ohne Rücksicht auf das Verschwinden der Verschiedenheit von Erkenner, Erkenntniss u. s. w. Alsdann erscheint trotz des Scheines der Zweiheit das Reale als zweitlos, gerade so 30 wie trotz des Scheines eines irdenen Elephanten u. s. w. Lehm erscheint (s. 205).

210. तड्रक्तमभियुक्तैः।

दृशिस्वद्वपं गगणोपमं परं सकृद्धिभातं त्वज्ञमेकमत्तरम्। ऋलेपकं सर्वगतं पद्दयं तदेव चाक्ं सततं विमुक्त स्रोम्।।